

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344168480/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Altsaa boede der i disse Tider paa det Ny Foundland, der hedder Montmartre, to Søstre, en ung og en lidt ældre, der i fælles Arv efter deres Moder havde faaet et Traktorsted, saa godt som en hel, lille Østersbanke. Stedet trak vel knap Kunder som før. Moderen havde været en stor Kone, saa tyk og bred, at det kunde berolige en sulten Mand, mens den ældste Søster, om hun saa aad Dagen igennem, ja stod op midt om Natten og nødte nogle Bidder ned, aldrig kunde blive saa fed, at man i Glæden over hendes Huld vilde glemme hendes Fornuftighed. Og den yngste, hun kunde eller vilde ikke andet end staa i en Krog bag Solvdissen og lukke sine Øjne op og i paa en hemmelig Maade, saa med hende gav man sig ikke i Tale, selv om man nok tænkte paa hende. Der var dog tilstrækkelig Velstand til de to. Men den ældste, som stod for det hele og var den klogere og mere forretningsdygtige, begyndte i Venlighed at pønsse paa at faa Søsteren gift og blive ene paa Banken. Unge Piger, som man evig og altid tænker paa at gifte, bliver let lidt vage i Kanterne; men den hemmelige Sylvia holdt sig, midt i dette svævende, ganske rank, et Hoved højere end sin Skæbne og tillod uden Indvending Søsteren at handle med hendes Anliggender; thi det var to blide Søstre.

Af et grønt Stykke Pap paa en Pind midt i en Opdyngning af Skaller læste den forbigvandrende uden for Døren, at han her kunde faa Østers, og naar han bankede paa Døren, kom den forretningsdygtige, ældste Søster ham i Møde og spurgte:

Ønsker du friske Østers,
Snegle og nylagret Vin,
eller min unge Søsters
Døjlighed fager og fin?

Saaledes gik Dagene for Søstrene paa Montmartre. Eller Gud ved, hvorledes de gik? Men i alt Fald syntes de at være gaaet saaledes hidtil – den Gang *han*, den fremmede Prins uden Provins, en Aften steg ned fra et Omnibustag tæt ved og blev nysgerrig efter at træde ind, thi han horte en Stemme – Sylvias – som nynnede:

Oh dit qu'il arrive est
Une compagne
Meilleure que celle-ci
Et bien mieux choisie.